

СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК

РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Година IV - Број 25

Субота, 16. децембра 1995. године
САРАЈЕВО

Претплата за друго полугодиште
1995. године 150 динара
Жиро рачун 32970-603-3-6275
Тел.: (071) 783-571, Факс: (071) 783-147

627

На основу члана 34. став 5. Закона о здравственој заштити животиња и ветеринарској делатности („Службени гласник Републике Српске”, број 11/95) министар пољопривреде, шумарства и водопривреде прописује

ПРАВИЛНИК О МЕРАМА ЗА СУЗБИЈАЊЕ И ИСКОРЕЊИВАЊЕ БЕСНИЛА ЖИВОТИЊА

Члан 1.

Ради сузбијања и искорењивања беснила животиња, примењују се мере предвиђене овим правилником.

Члан 2.

Ради сузбијања беснила животиња обавезан је попис, означавање и заштитно цељење паса против беснила, једанпут годишње. Заштитном цељењу подлежу сви пси старији од четири месеца.

Члан 3.

По пријему обавештења о појави знакова по којима се може посумњати да је животиња оболела од беснила, та животиња се клинички испитује ради утврђивања оправданости сумње на беснило.

Надлежни орган у Републици Српској одмах обезбеђује лабораторијску дијагностику у специјалистичкој ветеринарској служби ако ветеринарска служба клинички потврди сумњу на беснило.

Испитивању из става 1. овог члана мора се подвргнути и свака животиња коју је болесна животиња могла заразити.

Члан 4.

Клинички здрави пси и мачке који су нанели озледу људима стављају се под контролу за време од 10 дана. За то време извршиће се три клиничка прегледа, и то: првог, петог и десетог дана.

Члан 5.

Ако се утврди оправдана сумња на беснило, глава или мозак животиње шаље се на лабораторијско испитивање.

Животиња се сматра оболелом ако се лабораторијским испитивањем, применом методе флуоресцентне микроскопије или испитивањем на Негријева тела или биолошким огледом на белим мишевима, утврди беснило.

Биолошки оглед на белим мишевима врши се у следећим случајевима:

- 1) кад је човек дошао у додир са животињом за коју се сумња да је оболела од беснила, а микроскопски налаз (методом флуоресцентне микроскопије или испитивањем на Негријева тела) на испитаном материјалу од те животиње даје негативан или сумњив резултат;
- 2) приликом првог утврђивања беснила код једне врсте животиња на територији општине;
- 3) по потреби и у другим случајевима.

Члан 6.

Кад се утврди беснило и док траје опасност од беснила, у зараженом и угроженом подручју наредиће се следеће мере:

- 1) затварање животиња за које се сумња да су оболеле од беснила;
- 2) затварање паса млађих од четири месеца;
- 3) држање паса и мачака под контролом тако да пси морају бити маркирани, односно означени и држани повоцем и са корпом;
- 4) забрана промета паса и мачака;
- 5) провера поступака које је предузео држалац животиња и утврђивање евентуалног додира заражене животиње са другим животињама на које се беснило може пренети или са људима;
- 6) заштитно цељење паса, а по потреби, и других за беснило пријемчивих животиња;
- 7) тамањење нецељених паса и мачака, као и паса и мачака луталица;
- 8) убијање лисица, других дивљих месождера и визамских пацова;
- 9) убијање животиња оболелих од беснила и животиња које је ујела болесна животиња;
- 10) убијање животиња које су биле у додиру са животињом оболелом од беснила, односно животињом за коју се сумња да је оболела од беснила или цељење тих животиња (осим невакцинисаних паса) и њихово држање у карантину за време од три месеца. Животиње за које постоји основана сумња да су заражене, обавезно се цепа одговарајућом вакцином;
- 11) убијање животиња за које се сумња да су оболеле од беснила, а промениле су понашање својствено тој врсти;
- 12) забрана изношења животињских производа и животињских сировина, као и предмета преко којих се беснило може пренети из зараженог дворишта и других места;
- 13) забрана скидања коже са лешева паса, мачака, лисица, вукова и осталих крзнаша.

Члан 7.

Изузетно од одредбе члана 6. тачка 3. овог правилника, изван насељених места могу се слободно кретати: пси чувари стада на испаша уз стадо, службени пси Војске и Полиције Републике Српске, пси спасилачких екипа и пси водичи слепих лица, ако је после спроведене вакцинације истекло време стварања имунитета.

Пси се могу користити у лову ако су два пута годишње заштитно цељени против беснила, ако су означени и ако је после последњег заштитног цељења истекло време стварања имунитета.

Члан 8.

Изузетно од одредбе члана 6. тачка 13. овог правилника, скидање коже са лешева паса, мачака, лисица, вукова и осталих крзнаша дозвољено је под следећим условима:

1) да је лице које скида кожу с лешева тих животиња заштитно цепљено против беснила, да нема повреде на глави и рукама и да је обучено за обављање тог посла;

2) да лице за време скидања коже са лешева има заштитну одећу, обућу, рукавице, маску и да располаже одговарајућим прибором за узимање материјала за лабораторијски преглед: скалпелом, макама, ножем, дилетом, чекићем, тестером, боцама за узимање материјала, паковање и слање материјала и средствима за дезинфекцију;

3) да се врећа са кожом чува у посебној просторији до добијања резултата испитивања из члана 5. став 2. овог правилника. Ако је резултат позитиван, односно животиња болесна, врећа се заједно са кожом уништава, а ако је резултат негативан, односно животиња здрава, дозвољава се стављање коже у промет.

Члан 9.

Кад се беснило утврди код дивљачи може се забранити лов те дивљачи на одређено време.

Члан 10.

При предузимању мера заштитног цепљења, истовремено се одређују и врсте животиња које ће се цепити, време цепљења и врста цепива (вакцине).

Члан 11.

Дезинфекција просторија у којима се налази оболела животиња и прибора који је био у додиру са оболелом животињом и врши се свакодневно одређеним средством за дезинфекцију до убијања животиње, после чега се врши завршна дезинфекција.

Члан 12.

За псе и мачке који се излажу на изложбама мора се, пре излагања, располагати потврдом о заштитном цепљењу.

Члан 13.

Сматра се да је беснило престало ако су извршене све наређене мере, ако је извршена завршна дезинфекција и ако су од тада прошла три месеца, за које време није установљен ни један случај беснила код животиња.

Члан 14.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Српске“.

Министар
пољопривреде,
шумарства и водопривреде,
Мр Боривој Сандић, с.р.

Број: 09-335-1140/95
7. децембра 1995. године

628

На основу члана 34. став 5. Закона о здравственој заштити животиња и ветеринарској делатности („Службени гласник Републике Српске“, број 11/95) министар пољопривреде, шумарства и водопривреде прописује

ПРАВИЛНИК О МЕРАМА ЗА СУЗБИЈАЊЕ И ИСКОРЕЊИВАЊЕ ЛЕПТОСПИРОЗЕ ЖИВОТИЊА

Члан 1.

Ради сузбијања и искорењивања лептоспирозе животиња, примењују се мере предвиђене овим правилником.

Члан 2.

Оболелим од лептоспирозе сматрају се животиње:

1) код којих се серолошким испитивањем крви реакцијом микроскопске аглутинације и лизе утврди титар антитела од 1:100 и већи од 1:100 за било који серотип Лептоспира интерроганс;

2) код којих се узročник лептоспирозе изолује из крви, урина или из побачених фетуса, односно њихових лешева и органа;

3) код којих се, приликом клања, утврде карактеристичне патоморфолошке промене, а дијагностичким испитивањем докаже узročник лептоспирозе.

Члан 3.

Дијагностичком испитивању крви реакцијом микроскопске аглутинације и лизе подлежу, најмање једанпут годишње, приплодна говеда, приплодне свиње и проплодни коњи у државној својини. Приплодна говеда, приплодне свиње и приплодни коњи код индивидуалних држалаца подлежу дијагностичком испитивању најмање једанпут у три године, зависно од епизоотиолошке ситуације.

Члан 4.

Дијагностичко испитивање животиња на лептоспирозу обавља се у за то одређеној специјалистичкој ветеринарској служби.

Члан 5.

Дијагностичко испитивање обавља се: 1) у случају побачаја - у року од 12 часова; 2) у случају угинућа животиња које су оболевале, са клиничким знацима лептоспирозе; 3) ако се приликом клања животиња утврде промене сумњиве на лептоспирозу. Ако је резултат дијагностичког испитивања негативан, због побачаја животиње испитивање ће се поновити од 14. до 21. дана.

Члан 6.

У дворишту и објекту у којима је утврђена лептоспироза животиња наредиће се следеће мере:

- 1) издвајање оболелих животиња од здравих;
- 2) лечење оболелих животиња и свих животиња са титровима антитела нижим од 1:100, одговарајућим антибиотцима;
- 3) забрана кретања оболелих животиња ван зараженог дворишта, односно зараженог објекта;
- 4) дезинфекција и дератизација зараженог дворишта, односно зараженог објекта, уз обавезу одстрањивања отпадних вода из тог дворишта, односно објекта, поправка канализације, оштећених подова и дренажног система и исушивање околине зараженог дворишта, односно зараженог објекта;
- 5) контрола напајалишта ради спречавања загађивања бунара и контрола система за напајање у зараженом објекту и њиховој ближој околини;
- 6) дезинфекција бунара и система за напајање водом;
- 7) дијагностичко испитивање на лептоспирозу свих других животињских врста;
- 8) дијагностичко-серолошко испитивање крви свих животиња у зараженом дворишту, односно у зараженом објекту два пута у размаку од по 21 дан после завршеног лечења и спровођења свих наређених мера.

Члан 7.

У запату у коме је утврђена лептоспироза, шест месеци и после санирања болести, обавезно се обавља дијагностичко испитивање 20% укупног броја животиња тог запата. Ако је резултат дијагностичког испитивања негативан, грла за приплод из тог запата могу се ставити у промет без ограничења.

Члан 8.

Сматра се да је у зараженом дворишту, односно зараженом објекту лептоспироза престала ако су извршене све наређене мере из члана 6. овог правилника, ако је извршена завршна дезинфекција и ако је од те дезинфекције протекло 21 дан.

Члан 9.

О извршеним мерама које су предвиђене у члану 6. овог правилника, органу надлежном за послове ветеринарства Републике достављају се следећи подаци: назив општине, место, име или назив власника, односно држаоца животиње, врсте животиња које су подвргнуте дијагностичком испитивању, ознаке животиња, резултат дијагностичког